Motion

1984/85: 82

Kerstin Nilsson m. fl.
En samordnad och intensifierad narkotikapolitik (prop. 1984/85: 19)

Syftet med propositionen är bl. a. att hindra införsel och spridning av narkotika, vilket är positivt. De föreslagna ökade resurserna för tullverket avser dock endast Göteborg, Malmö, Helsingborg, Trelleborg och Arlanda vilket är otillräckligt.

Erfarenheter världen över ger vid handen att när man täpper till kända smuggelvägar för narkotika söker sig knarksmugglare till mer öppna gränser. I Sverige rör det sig om Norrbotten, i vidare mening om Nordkalotten. Norrbottens riksgränser mot Norge och Finland är på hundratalet mil. Norrbotten och Nordkalotten får inte genom bristfällig framtida bevakning av tull och polis bli ett eldorado för knarksmugglare.

Narkotikahanteringen, som ger så extrema vinster, söker sig sina egna vägar överallt i världen. Genom undersökningar i USA har man dokumenterat detta förhållande. Där omsätter narkotikahandeln mycket stora pengar och söker ständigt nya vägar och marknader.

Det har aldrig framställts så mycket narkotika i världen som nu och produktionen bedöms öka alltmer. Att smuggla/sälja narkotika ger enorma lättåtkomliga vinster. Redan nu är det svenska samhällets kostnader för narkotikamissbruket skrämmande höga, uppskattningsvis 700 miljoner per år. Hittillsvarande åtgärder för att bekämpa narkotikan är varken tillräckliga eller effektiva, konstateras i propositionen.

Med hänsyn till narkotikans stora skadeverkningar direkt för den enskilde och indirekt för samhället som helhet, är det inte mycket pengar som satsas i bekämpning av narkotika. Nu föreslås ytterligare 27 milj. kr. Straffen för narkotikabrott skärps. Polis och åklagarväsende får utökade resurser. Polisen lår ett hundratal nya tjänster, men tullverket endast 31 nya tjänster.

Som tidigare konstaterats väljer narkotikahandeln – vid uppkommande hinder – snabbt nya vägar. Tullverkets resurser är och förblir otillräckliga särskilt vid de långa öppna landgränserna i norr.

Generaltullstyrelsen har också påpekat att det är troligt att det kan behövas fler terminaler än de tio som är uppräknade i förslaget. I narkotikabekämpningen behövs en elastisk organisation, som snabbt kan sätta in resurser där så behövs. Då riskerna för att narkotikahandeln – med den föreslagna organisationen – väljer nya vägar framstår det som angeläget att bevakningen av våra gränser längst i norr, väster och öster förstärks.

Behov av rörliga kontrollgrupper i Övertorneå och Pajala–Kiruna bevakningsområden har påtalats. Som det nu är, är långa sträckor av våra

landgränser obevakade, och t. ex. riksvägar som löper parallellt på var sin sida om Torne älv inbjuder till snabba gränsöverskridanden. Bevakningen mellan broar i Haparanda, Övertorneå, Pajala (Kolari) och Karesuando har fått lägre prioritet, när den kommersiella handeln ökat. Vid våra vägar västerut till Norge (Kiruna, Graddis) förekommer ingen bevakning under nattetid och helger. Det är erforderligt med utsträckta öppethållningstider vid riksgränsen Björnfjället. I dagarna har det första beslaget av amfetamin gjorts i detta område. Det är angeläget att de stora beslagen görs vid våra gränser. När narkotikan är inne i landet lär den till större del också kunna säljas.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts dels om rörliga kontrollgrupper i de norra bevakningsområdena, dels om att tullverket genom omfördelning tillför dessa områden ytterligare resurser för narkotikabekämpning.

Stockholm den 5 november 1984

KERSTIN NILSSON (s)
FRIDA BERGLUND (s) ÅKE SELBERG (s)
SÖREN HÄGGROTH (s)